

fremkommer for mig som en stor Overraskelse; thi efter de Udtalelser, der faldt i Hjør fra den ærede Ordfører, var jeg i den Tro, at denne Bevilling kunde ventes givet i Aar. Ganske vist antede den ærede Ordfører ogsaa i Hjør over, at dette Bejlanlæg var alt for kostbart, men han søjede ogsaa til, at Forslaget var kommet for sent frem og ikke var tilbørlig undersøgt. Disse to sidste Anker fandt jeg meget naturlige, og jeg indrømmede derfor ogsaa, at der var Grund til at udsette Forslagets Vedtagelse til i Aar. Saa meget mere har det derfor overrasket mig, at man nu indstiller til Tinget at nægte denne Bevilling. Jeg vil ganske vist ærlig indrømme, at ogsaa mig forekommer det, at dette Bejlanlæg er noget kostbarere end nødvendigt; men jeg mener ikke, man maa se denne Sag blot i Forhold til den selv, men i Forhold til de øvrige Forhold, som ere til Stede ved Sindsfygeanstalten, og disse Forhold ere da, at Staten har bygget denne store og kostbare Sindsfygeanstalt, som, efter hvad Justitsministeren sagde i Hjør, er den største og flotteste der findes i Verden, for en Beføstning af 3 Mill. Kr., og denne Anstalt kræver nu som nødvendigt Supplement en passende Forbindelsesvej med Middelfart Kjøbstad. Ingen kan nægte, naar han kommer paa Stedet, at den Vej, der nu er til Anstalten, ikke passer til det hele Etablisement, og jeg mener, at naar man ser Sagen i Forhold til den Beføstning, som tidligere er anvendt, stiller det sig noget anderledes. Jeg mener derfor, at der meget mere bliver Spørgsmaal om „at holde Processionen ud“, end der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt Vejen er for dyr eller ikke, thi det er lovlig sent nu at ville spare i den Grad, som Udvalget mener, der kan spares. Jeg mener i det hele taget, at det ærede Finansudvalg paa dette Omraade er kommet noget nær hen mod det jmaalige. Det kan ikke bestrides, at Vejen, saaledes som den er foreslaet — en Vej paa 18 Fods Bredde med en 11 Fod bred Spadserevej paa begge Sider, beplantet med Træer — har Betydning ikke blot for de sunde, men ogsaa for de syge, idet de syge ville have en behagelig Spadserevej, hvor de kunne røre sig fuldstændig frit uden for Anstaltens Grund. Jeg tror, Vejen hører naturlig til og beklager derfor, som sagt, at Udvalget ikke har kunnet gaa ind paa Bevillingen. Der forekommer i Betænkningens Begrundelse af dette Forslag den mærkelige Udtalelse, at Udgiften „end ikke er forsøgt reduceret“. Det ser næsten ud, som om det ærede Finansudvalg vil gøre dette Spørgsmaal til et Etikette-spørgsmaal. Thi det be-

tyder, at naar Finansudvalget siger, at Beløbet skal nedsettes, saa skal det nedsettes, og det er ogsaa for saa vidt rigtigt, det skal det ogsaa; men jeg mener ikke, at der er nogen Grund til at styde dette Spørgsmaal saa stærkt i Forgrunden, naar denne Bevilling i Forvejen staar i Forbindelse med en Udgift paa 3 Mill. Kr. Dette sidste bør man vel mærke sig. Smidlertid er der underhaanden meddelt mig, at der nu vil blive foretaget en virkelig Reduktion af dette Beløb, og det er jeg for saa vidt glad ved, som jeg ogsaa indrømmer, at Beløbet er stort nok i sig selv. Efter hvad der underhaanden er meddelt mig, vil Anlægget nu kunne udføres et Par Tusinde Kroner billigere end efter det første Overslag og, saa vidt jeg ved, er Middelfart Byraad villigt til at forpligte sig til fuldstændig at dække, hvad Udgiften maatte overskride den Sum, der altsaa fremkommer ved at trække et Par Tusinde Kroner fra. Jeg haaber derfor, at Finansudvalget vil tage Spørgsmaalet op igen til tredje Behandling; der maa saa nok komme Oplysninger til Udvalget om, hvorvidt Reduktionen er foretaget. Selv om denne er nok saa lille, er Summen jo nu forsøgt reduceret, og saa haaber jeg, Spørgsmaalet maa blive taget op igen og indstillet til det høje Tings Godkendelse. Jeg anbefaler altsaa at tage Spørgsmaalet op igen til tredje Behandling og føre Sagen igennem.

Scharling: Jeg tog Ordet for at udtale en Anbefaling af det lille Forslag, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) anbefalede, Vædringsforslaget Nr. 181 om Udgivelsen af et samlet Sagregister til Lovtidenden. Jeg beklager meget, at dette Forslag i Finansudvalget kun er tiltraadt af et meget lille Mindretal, det er virkelig en ret nyttig og paatrængende Foranstaltning, der her er Tale om. Det maa erindres, at da man i sin Tid gik til Oprettelsen af Lovtidenden, var det Meningen derved at gøre Lovsamlingen lettere tilgængelig og benyttelig for alle, men dertil hører først og fremmest et godt og hensigtsmæssigt Sagregister, som man kan slaa op i for at finde, hvad man søger. Og det er ikke nok, at et saadant findes i hvert Bind; thi det er en meget stor Ulejlighed, hver Gang man vil søge en Lov, som man nok ved er givet, men hvis Datum man ikke nøje kan huske, at skulle gennemgaa en hel Række Bind. Jeg ved af egen Erfaring, at selv de Love, man har været med til at vedtage, kan det være vanskeligt at finde. Man synes, det er et Par